

янскѣхъ вѣрѣ и заповѣдѣхъ на чело-
вѣчскѣхъ нравственность, той ся прѣи-
ралъ съ иконоборцы въ Цариградѣ, съ
мухамеданы въ сарацинскѣхъ земѣхъ, съ
Іудеи въ Хазаріѣхъ, съ нѣмцы въ сла-
вянскѣхъ земли, съ латини въ Венеціѣхъ
и Римѣ.

Константинъ отишелъ въ Римъ, за да
даде на Папѣхъ скъпъ даръ — мощи
на св. Климента, единъ отъ римскѣхъ е-
пископы, които той намѣрилъ въ южнѣхъ
Руссіѣхъ, и да защити прѣдъ римскѣхъ-тъ
първосвященникъ богослуженіето на слав-
яны, за който той бѣ изнамѣрилъ бу-
квы и прѣвелъ книгы на св. писаніе.

Минѣли сѣ ся много вѣкове въ тече-
ніето на които Римъ отъ всякъдѣ съби-
рѣлъ, изисквалъ, купувалъ и отнѣмалъ
потайно мощи на святии; цѣлый-тъ градъ
ся прѣдставлявалъ като огроменъ музей,
въ който были събраны останкы на
мѣченицы за христіанскѣхъ вѣрѣ. Горди
съ владѣніето на таквыи священны за-
лозы, каквыто не притажавали ни една чер-
ква на свѣтъ, Римляны виждали въ